

услаждакаше твърде много отъ сладкоречието мъ; а коги са отдалаше отъ него, спъщаše мъ въ ръката по доста жалтици въ къзъль, и тържеше си пръста на устата, за белагъ да малчи, и да мъ не благодари. Покърза сега къмъ тогова добросърдечни и лековерни Аза, и памери го чи юще обладкаше съ двете си жени и седемъ-тахъ си деца. Тий като го видяха тъй измененъ и съ таквасъ съдрана дреха, єдкакъ го познаха. Женските деликатни очи неможаха да гледатъ такъсъ необично и нечакано лице много време, и, да не би имъ са испоплашили децата, повождатъ ги и отхождатъ съ тахъ изъ градината; Емиро като изслуша обстоятелно сичките приключенија на благодетеля си, за които са престръкаше чи ушъ нищо не чула и неразбрала до сега; показва мъ съ ръка единъ столъ, който беше далечъ отъ трапезата, и защото беше сам-си си гъзъ и добре напоенъ, забрави и да попита Аза, да ли е гла-